

Przed wschodem Księżyca i Opowiadania podolskie – Julian Wołoszynowski

Opowiadania Wołoszynowskiego można czytać i interpretować na różne sposoby, czyniąc z nich przewodnik po kresowej Atlantydzie bądź zwyczajnie nasłuchując rytmu życia. Można dawać wiarę narratorowi, można przedkładać nad opowieść fabularną migawkę o pozorach dokumentu.

Julian Wołoszynowski

„Przed wschodem Księżyca”

„Opowiadania podolskie”

Państwowy Instytut Wydawniczy 2018

Marek Nowakowski: „Julian Wołoszynowski w prozie podolskiej stworzył kilkanaście opowiadań, stanowiących arcydzieła polskiej nowelistyki. Napisał ich tak niewiele, a tak bujny i przestronny jak ukraińskie stepy jest obszar jego prozy”.

Cykl, na który złożyły się po raz pierwszy wydane w jednym tomie zbiory: *Opowiadania podolskie* z 1959 oraz *Przed wschodem księżyca* z 1971 roku to magiczna podróż do małej ojczyzny Autora, leżącej między Dniestrem i Bohem „w najpiękniejszej dolinie, jaką Bóg zarzucił w stepach Pobereża”.

Julian Wołoszynowski urodził się w 1898 roku w miejscowości Serby na Podolu. Rodzinny majątek raz jest istotnym bohaterem, raz spoiwem poszczególnych miniatur literackich. Autor czerpiąc pełnymi garściami z repertuaru mitów i opowieści ukraińskich, przenosi czytelnika do krainy, w której proza życia przeplata się z metafizyką, a za drzwiami czają się postacie i zjawiska o rodowodzie ni to mitycznym, ni baśniowym. Bo Podole Autora, jak twierdził leży „gdzieś pomiędzy księżycem i stepem”.

Zbiory można czytać i interpretować na różne sposoby, czyniąc z nich przewodnik po kresowej Atlantydzie bądź zwyczajnie nasłuchując rytmu życia. Można dawać wiarę narratorowi, można przedkładać nad opowieść fabularną migawkę o pozorach dokumentu. *Opowiadania podolskie* są najsłynniejszym tytułem pisarza.

Informacja na podstawie szkicu Marka Nowakowskiego „Pan Julian Wołoszynowski”.

Julian Wołoszynowski (1898-1977) prozaik, poeta, dramaturg, krytyk teatralny. Rodzinny majątek w Serbach Wołoszynowscy opuścili w 1910 roku, przenosząc się do Kijowa. Po wybuchu rewolucji wyjechali do Warszawy. Pisarz brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej 1920 roku. Pracował jako dziennikarz i aktor. W 1926 roku ukazał się pierwszy zbiór poezji „Okulary”. Rok później wydał „O Twardowskim, synu ziemianki, obywatelu piekieł, dziś księżycowym lokatorze”, następnie „Potęgę snu” (1928), „Słowackiego” (1929) – powieść

biograficzną „Rok 1863” (1931), „Było tak” (1935), „Cóż to za nieznajome miasto” (1957), „Wiersze wybrane” (1958), „Opowiadania podolskie” (1959) oraz „Przed wschodem księżycy” (1971).

Książka została wydana nakładem Państwowego Instytutu Wydawniczego.